Για τον Κώστα Γεωργάκη

written by Μάκης Μανέτας | 21.09.2014

Φωτογραφία από το πρώτο πολιτικό μνημόσυνο για τον Κώστα Γεωργάκη τον Σεπτέμβρη του 1974.

Το πανό, το αναρτημένο στην είσοδο της Ιόνιας Ακαδημίας γράφει:

– Κώστα Γεωργάκη η θυσία σου μάς οδηγεί!

Η εκδήλωση οργανώθηκε από τη Συντονιστική Επιτροπή πού είχε ξεκινήσει και τις διαδηλώσεις και ήταν μαζική με παρουσία κύρια της Νεολαίας. Πέντε χρόνια ακριβώς μετά τη θυσία του ηρωικού Κερκυραίου στη Γένοβα.

Διακρίνονται από αριστερά προς τα δεξιά:

Ο Αντρέας Κατσαρός που ανοίγει την εκδήλωση. (Τότε στο Ρήγα Φεραίο, Ψυχίατρος σήμερα)

Ο Κώστας Γκιάτης κρατάει το μικρόφωνο, αναφέρθηκε μετά στις λεπτομέρειες της ηρωικής πράξης αυτοθυσίας τού Έλληνα Γιαν Πάλατς. Η μορφή διαμαρτυρίας με αυτοπυρπόληση είχε ξεκινήσει από τούς Βουδιστές μοναχούς τού Ν. Βιετνάμ λίγα χρόνια πριν.

Ο Κώστας ήταν φοιτητής της Ιατρικής, μέλος του ΠΑΚ και διωκόμενος στην Ιταλία. Πέθανε εδώ και 12 χρόνια περίπου.

Πίσω τους ο Δημήτρης Λεβέντης “κρατάει το φανάρι” για να διαβάζει ο ομιλητής στο σκοτάδι. Έκανε μετά την πολιτική ομιλία τού κείμενου της Σ.Ε. (Τότε στο ΚΚΕ, Αρχιτέκτονας σήμερα).

Με σταυρωμένα τα χέρια ο Φώντας Βλάχος, με πλούσια συνδικαλιστική δράση στη Θεσσαλονίκη, μέλος της Σ.Ε. (Ανεξάρτητος της Αριστεράς τότε, πέρασε στο ΚΚΕ μετά, γραμματέας του ΣΥΝ ένα διάστημα. Αρχιτέκτονας σήμερα).

Ο μόνος εκπρόσωπος της εργατικής τάξης, ο ηλεκτρολόγος Γιάννης Μακρής. Παλιός Λαμπράκης, στο ΚΚΕ εσ. μετά, εργάζεται στο Δήμο.

Η ηλεκτρική και μικροφωνική εγκατάσταση της εκδήλωσης ήταν δική του και του συνεταίρου του Τάσου Κούρκουλου.

Η φωτογραφία παραχωρήθηκε ευγενικά στη σύνταξη, από το Αρχείο της Νίνας Βιτάλ.

Τέλος πιστεύω, πέρα από τις αναμνήσεις, ότι το μοναδικό χαμογελαστό άγαλμα που διαθέτει η Πόλη, και η πολιτική δραστηριότητα που σημειώνεται στο χώρο γύρω του είναι μια συνέχεια της δράσης του Κώστα.

Είδατε γύρω από τις βλοσυρές μορφές σοφών, αρχόντων και παπάδων που “κοσμούν” την Πόλη να κινείται κάτι;